

OOK NU WORDT HET PASEN

OP KRUISWEG IN DE SINT-CLEMENSKERK HOEILAA

© JOHAN VANLOO, PASEN

De Corona-crisis en de maatregelen om iedereen te beschermen hebben veel mensen aan hun thuis gekluisterd. Het wegvallen van de zondagsvieringen in deze periode en minstens het wegvallen van de vieringen van de Goede Week is voor christenen een gemis. Velen voelen zich ontheemd. Pasen leek nog nooit zo veraf, al is de Paasgedachte dichterbij dan ooit.

Om de leegte van deze periode wat zin te geven vind je in dit boekje wat inspiratie rond de kruisweg van de Sint-Clemenskerk Hoeilaart.

Je kunt deze kruisweg lezen als een bezinning, een oproep of je kunt de kruisweg gaan zoals christenen dat traditioneel in de kerk doen: na iedere statie bid je dan een Onze Vader en een Wees Groet Maria.

Ik wens u in ieder geval veel leefplezier toe!

Vrolijk Pasen!

Johan

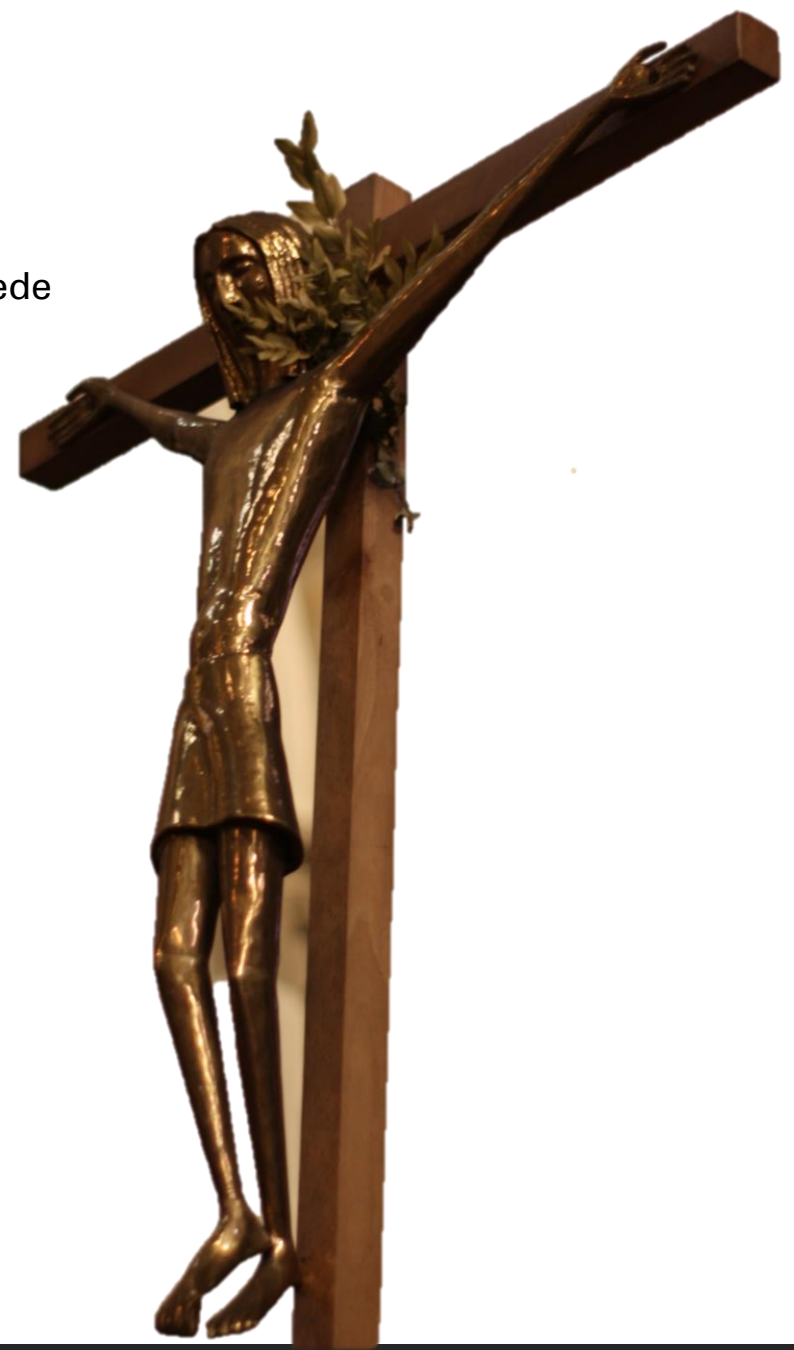
Alle teksten en foto's zijn eigendom van Johan Vanloo, verspreiding mag enkel in beperkte kring en mits melding via joan.vanloo@telenet.be . Nadruk verboden!

Ken je me nog?
Ik ben het, de Zoon van de Vader
Ik ben die is
Die aanbeden wordt in uren van nood en geluk
Om wie oorlogen gevoerd werden en mensen geïnspireerd werden om te kiezen voor het goede

Ken je me nog?
Ik ben gedragen door mijn Moeder
Mijn Moeder die gezegend is boven alle vrouwen
Die aanroepen wordt in tijden van dood en liefde
Om wie schuifelende mensen kaarsen branden en hoop in hun hart opborrelt

Ken je me nog?
Ik sier de muur van menig huiskamer
Omzoomd met palm
Ik hang hoog in de kerk, mijn hoofd meestal geknikt kijkend naar jou
En soms liggend op je laatste levensverpakking, met je tedere geliefden om je heen

Ken je me nog?
Ook in deze dagen ben ik er voor jou
Zoals jij er bent voor de anderen
Ook in deze dagen geef ik om jou
Zoals jij geeft om de anderen
Kom, sta even 14 keer stil
En kom dan tot rust, tot leven, tot Mij

STATIE 1: Jezus wordt ter dood veroordeeld

Kijk, hier sta ik dan

Ja, het is voor jou dat ik geleden heb, dat ik de slagen opgevangen heb

Ja, de vernederingen die ik ondergaan heb,

zijn ook de woorden die voor jou bestemd waren

Ja, het oordeel dat over mij uitgesproken wordt,

is ook hoe anderen over jou oordelen, is ook hoe anderen jou veroordelen

Ik heb niet teruggeslagen

Ik heb niet in grote of kleine woorden gedreigd

Ik heb niet geoordeeld, niet veroordeeld

En jij?

Wat doe jij met lijden?

Het lijden van je medemens in eenzaamheid omringd door velen, door jou

En jij?

Wat doe jij met onuitgesproken woorden van pijn?

De woorden die kwetsen, die klein maken of houden

En jij?

Hoe vaak heb je teruggescholden, gedreigd, kwaad met kwaad terugbetaald?

En jij?

Welke weg ga jij?

Welke weg wil je blijven gaan? Deze weg?

Of is het ook voor jou tijd voor een andere weg?

Durf je naar Mij te kijken?

Ken je Me nog?

STATIE 2: Jezus neemt het kruis op zijn schouders

Vergis je niet

Wat je ziet is meer dan een beeld van een man met wat hout
op zijn schouders

Ik ben het, Ik ben die is

Ik ben het die een kruis draagt,

net zoals jij ook met je meedraagt wat je bitter en bang maakt

Het is Mijn en jouw dragen, het dragen in omringde eenzaamheid

Het is de zwaarte van het kruis dat ik op Mijn schouders tors

Het is de lichtheid van het bestaan, de vluchtigheid van het leven

Het is jouw kruis, dat van je vader en je moeder

Het is het kruis van je kinderen, van je vrienden

Het is het kruis van honger, van eenzaamheid

Het is het kruis van ieders woorden gesproken, gefluisterd

Woorden geroepen, geschreeuwd, gekrast in muren en huid

Ik draag het, niet met rechte rug

Ik draag het voor jou, om je richting te geven

Een richting en een weg, want Ik ben een weg ten leven

En jij?

Welke weg ga jij?

Welke weg wil je blijven gaan? Deze weg?

Of is het ook voor jou tijd voor een andere weg?

Durf je naar Mij te kijken?

Ken je Me nog?

STATIE 3: Jezus valt voor de eerste maal onder het kruis

Vrouw,
Is dit tafereel zwaar voor jou of zwaar voor je kind?
Jij, die beschermend in het leven staat
Jij, die Mij, hem of haar als een kleine vrucht gedragen hebt
Gedragen net onder je hart
Jij, die Mij, hem of haar ontbolsterd eeuwig meedraagt in je hart,
dagelijks eindeloos
Je wil je kind weg van dit gebeuren
Je dierbaar kwetsbaar kind
geboren gewiegd
verzorgd gedragen
Dat heb je hem, dat heb je haar, dagelijks eindeloos
Ook Ik ben net als jij, moeder en vader
Ik val
Ik schouder dan Mijn kruis wat beter
Ik kniel voor zoveel Liefde
Liefde die alles kan dragen, die ver-draagt
Liefde voor jou, voor Mij, voor wie je omringen
Kniel met me mee
Ik hap naar adem, de weg is nog lang
En jij?
Welke weg ga jij?
Welke weg wil je blijven gaan? Deze weg?
Of is het ook voor jou tijd voor een andere weg?
Durf je naar Mij te kijken?
Ken je Me nog?

STATIE 4: Jezus ontmoet zijn bedroefde Moeder

Dag Mama, dag Moeder
Dit wil ik Je besparen
Ik wil niet dat Je Mijn lijden ziet
Ik wil flink voor Je zijn, tonen dat alles goed met Me gaat
En Ik weet, Mama, dat Je het weet,
Zelfs al zie, hoor of voel Ik Je niet
Want Jij, die me gedragen hebt, Jij die Liefde betekent,
dagelijks eindeloos
Je weet het
Het kan niet anders, het is Mijn kruis
Zie je Mama, er wordt aan Mijn kleed getrokken
Kom, ga verder, draag Je kruis, bespaar Je Mama dit beeld, wees flink
Ik draag het, Mama, het is maar een kruis
Wees gerust, Mama, alles is goed
Je bent Me niet vergeten, Je kan Me nooit vergeten
Net zoals ik Mijn kruis draag, draag Ik Jou
Ik draag Je in mijn hart eeuwig en steeds met Me mee
Jij, die met Me op weg gaat,
dagelijks eindeloos
Ik vergeet Je niet, nooit
Dank Je, dat Je hier aanwezig bent
En jij?
Welke weg ga jij?
Welke weg wil je blijven gaan? Deze weg?
Of is het ook voor jou tijd voor een andere weg?
Durf je naar Mij te kijken?
Ken je Me nog?

STATIE 5: Simon van Cyrene helpt Jezus het kruis dragen

Het is een goeiedag
Het is een hand in Mijn hand
Het is een eerlijke, bezorgde vraag
Het is niet waar Ik om gevraagd heb
En toch is je overname van Mijn kruis een verlossing
Het is jouw mee-dragen dat Mijn kruis wat lichter maakt
Het ben jij, die als een Simon, ziet hoe zwaar het Me valt
Misschien heb je het zelf al gedragen, een kruis van onmacht, een kruis van ziekte of pijn, een kruis van vernedering, een kruis van woorden
Het is je zijn
Het is je zachtmoedigheid, je teerheid, je breekbaarheid,
Het is je intiemste kwetsbaarheid
Het is de mantel die je afgeworpen hebt,
De blanke pit onder de ruwe bolster, je echte ik
Die ervoor zorgt dat je er mee je schouders onder zet
Ik voel het
Al lijkt het kruis nog op Mijn schouders te rusten
Al is het maar voor heel even
Je draagt het, zoals jij alleen het dragen kan, voor Mij
En straks draag Ik het opnieuw voor jou
Gaat het?
En jij?
Welke weg ga jij?
Welke weg wil je blijven gaan? Deze weg?
Of is het ook voor jou tijd voor een andere weg?
Durf je naar Mij te kijken?
Ken je Me nog?

STATIE 6: Veronica droogt het aanschijn van Jezus af

Wat ben Ik blij dat je er bent!
Je lijkt op iedereen die Liefde kent
Op iedereen die Liefde voelt
Het is jouw aanwezigheid die wonderen doet
Het is het kleine dat me Kracht geeft
Het is slechts het deppen van het doek als een Veronica
Het is je aanwezigheid die me Kracht geeft
Het is het warme van je mens zijn
Zomaar, onverwacht, uit het niets
Stil hopend dat iemand het kleine zou doen
En je deed het
Zomaar, onverwacht
Zonder vraag, zonder woorden
Het is die beeltenis die achterblijft
Het zijn niet de grote, netjes uitgekozen, holle woorden
Het is het zijn
Het is het kiezen
Het is het kleine
Het is het doen
Het is het goede
Dank je, jij die bent als een Veronica
En jij?
Welke weg ga jij?
Welke weg wil je blijven gaan? Deze weg?
Of is het ook voor jou tijd voor een andere weg?
Durf je naar Mij te kijken?
Ken je Me nog?

Statie 7: Jezus valt voor de tweede maal onder het kruis

Ik val - net als jij
Ik ben al eerder gevallen
En Ik zal nog vallen
Vallen hoort bij het leven
Maar Ik wil en zal opstaan
Niet blijven liggen, niet berusten
Ik zal opstaan omdat Ik het wil
Ook al is het vernederend, dat vallen en dat toekijken van jou
Ook al zou je liever hebben dat ik niet opsta,
Dat Ik het laat voor wat het is, dat Kruis van jou en Mij
Ik kan niet anders, het is Mijn keuze, het is jouw keuze
Ik had – net als jij – kunnen wegkijken,
Doen net alsof ik Mijn en jouw Kruis niet zag
Ik kan niet anders, het is Mijn keuze
Ik kan het dragen, zelfs als Ik val
Wanneer Ik val, sta Ik op voor jou en voor Mezelf
Ik weet dat je het ziet, dat je er niet blind voor ben,
Ik wil dat je het ziet, dat Ik kan en wil opstaan
Dat Ik je wil dragen, dat Ik je wil ver-dragen
Zelfs al wordt het Me misschien teveel
Ik kan en wil het dragen, dat kruis van jou en Mij
En jij?
Welke weg ga jij?
Welke weg wil je blijven gaan? Deze weg?
Of is het ook voor jou tijd voor een andere weg?
Durf je naar Mij te kijken?
Ken je Me nog?

STATIE 8: Jezus troost de wenende vrouwen

Mag ik je troosten?

Mag ik je tranen drogen?

Ik zie ze, je tranen van gemis, van verdriet, van liefde

Ik zie ze, je tranen van Liefde

Voor Mij, voor hem of haar

En al is de last op Mijn schouders nog zo zwaar

Ik spreek uit

Woorden van troost, van gemis, van geluk, van liefde

Woorden voor Mij, voor jou, voor hem of haar

Al maakt de last op mijn schouders het ongemakkelijk zwaar

Ik spreek ze uit:

Woorden die moed en kracht geven

Omdat het dat is wat het torsen kan overstijgen

Het is het spreken in eenvoud, in eerlijkheid

Het is het spreken van mens tot mens, onbevangen

Het is het onder woorden brengen wat jij en Mij verbindt

En jij?

Welke weg ga jij?

Welke weg wil je blijven gaan? Deze weg?

Of is het ook voor jou tijd voor een andere weg?

Durf je naar Mij te kijken?

Ken je Me nog?

STATIE 9: Jezus valt voor de derde maal onder het kruis

Ik val
Opnieuw
Even rusten, naar adem happen
Kracht verzamelen
Is het wel haalbaar?
Hoelang kan Ik het dragen van een kruis als dit aan?
Is het de moeite waard?
Kan Ik een kruis als dit alleen dragen?
Waarom moet Ik een kruis als dit alleen dragen?
Waaruit kan Ik nog moed putten, vallend, liggend?
Zaai in Mij woorden van leven, woorden van liefde,
Zaai in Mij woorden van kracht
Geef me Kracht en iets dat lijkt op heerlijkheid
Dan sta Ik op
Opnieuw
Gevoed door jouw woorden en daden kan Ik opstaan
Jij die bent als Ik, Ik die ben als jij
Gevallen, opgestaan, keer op keer
Jij doet me opstaan, iedere keer opnieuw
En jij?
Welke weg ga jij?
Welke weg wil je blijven gaan? Deze weg?
Of is het ook voor jou tijd voor een andere weg?
Durf je naar Mij te kijken?
Ken je Me nog?

STATIE 10: Jezus wordt van zijn kleren beroofd

Ik heb niets meer te verbergen
Ontdaan van al Mijn kleren
Iedere dag opnieuw
Gewild of ongewild
Door jou, door anderen
Kijkend, weg-kijkend, na-kijkend
En toch is er geen naaktheid waar Ik Me voor schamen wil
Ontdaan van al onze kleren, van uiterlijke schijn
Zijn jij en Ik op het nakend einde van deze tocht als gelijken
Het is
De naaktheid van de geboorte
Het beklimmen van de berg
Het vallen en opstaan
Het kraken van Mijn geschouderd kruis
De ontmantelde kwetsbaarheid
Dat is het wat ons verbindt
Kijk niet weg
Ik heb niets meer te verbergen
Ik ben Ik, jij bent jij
Het kruis is gedragen
En jij?
Welke weg ga jij?
Welke weg wil je blijven gaan? Deze weg?
Of is het ook voor jou tijd voor een andere weg?
Durf je naar Mij te kijken?
Ken je Me nog?

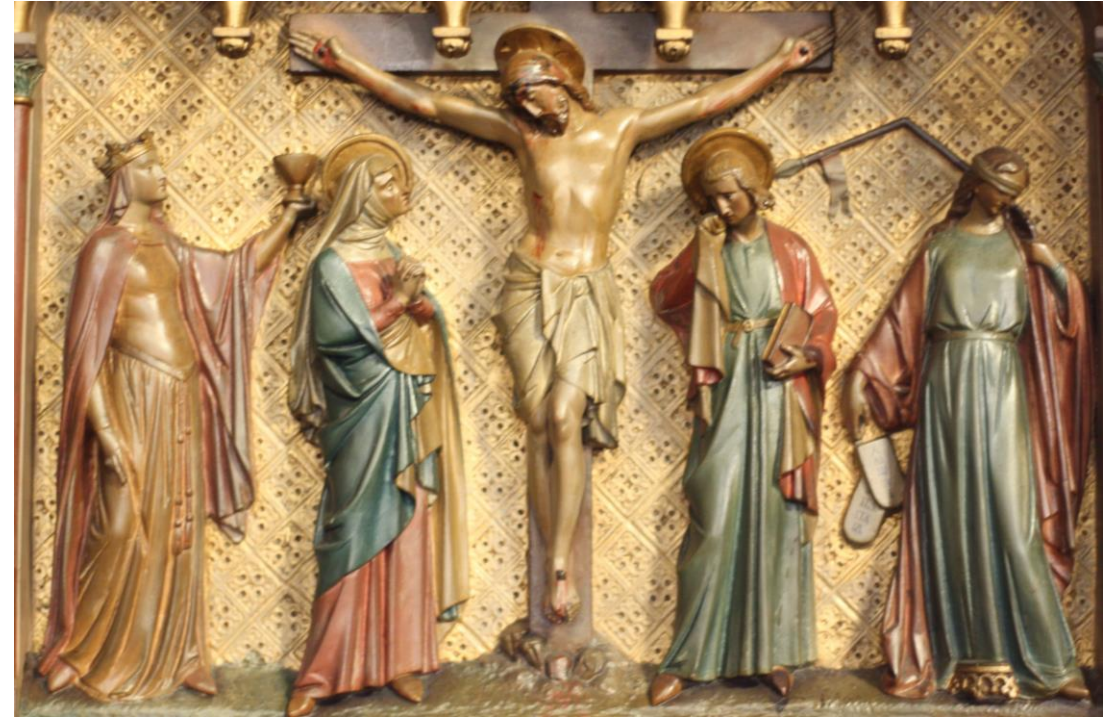

STATIE 11: Jezus wordt aan het kruis genageld

Nu nog ben Ik onlosmakelijk verbonden
Met gedragen pijn en lijden
Met vallen en opstaan
Met een kruis
Straks laat je Me los
En omhels je warm gefluisterde woorden
Straks laat je Me los
En voed je je aan herinneringen, aan het goede dat je rest
Straks laat je Me los
En blik je terug op het vallen en het opstaan
Op Mijn en jouw vallen en opstaan
Straks
Herbeleef je de afgelegde tocht van jij en Ik
Straks, nu nog niet
Nog even niet
En jij?
Welke weg ga jij?
Welke weg wil je blijven gaan? Deze weg?
Of is het ook voor jou tijd voor een andere weg?
Durf je naar Mij te kijken?
Ken je Me nog?

Statie 12: Jezus sterft aan het kruis

Kijk naar Mij
Is het nu wél stil in jou?
Kijk naar Mij
Is het gedruis, je eeuwig jachten nu tot stilstand gekomen?
Kijk naar Mij
Zie de Mens
De tocht is niet ten einde
Het is slechts een lichaam dat je ziet
Ik ben nog steeds wie Ik ben
Ik ben niet veranderd, alleen niet tastbaar aanwezig meer
Noem Mijn naam zoals je Me steeds genoemd hebt
Spreek over Mij
Hou Mijn herinnering levend
Vertel over onze tocht
De tocht van vallen en opstaan
En jij?
Welke weg ga jij?
Welke weg wil je blijven gaan? Deze weg?
Of is het ook voor jou tijd voor een andere weg?
Durf je naar Mij te kijken?
Ken je Me nog?

Statie 13: Het lichaam van Jezus wordt van het kruis genomen

Ooit ontkiemd als kleine vrucht, verborgen onder een vrouwenhart
Zo lig Ik hier opnieuw in Je warme schoot, Mama
Je zachte hand op Mijn koude lichaam
Wat raast er nu door Je hoofd, Mama?
Zinnen vol goede raad?
Warme herinneringen aan zomers vol leven?
Ik heb me gegeven, Mama
Het is gebeurd
Het leven is geleid
Het is volbracht
De woorden zijn gesproken
Het brood is gebroken
Het kruis is gedragen
Het mosterdzaadje is ontkiemd!
Draag er zorg voor
Zoals Ik zorg blijf dragen voor Jou
En jij?
Welke weg ga jij?
Welke weg wil je blijven gaan? Deze weg?
Of is het ook voor jou tijd voor een andere weg?
Durf je naar Mij te kijken?
Ken je Me nog?

STATIE 14: Jezus wordt in het graf gelegd

Gewassen en gezalfd zal je Me te rusten leggen
Het kruis is gedragen
Weg is de pijn
Warm is de herinnering
En weet: Ik zal uit dit graf verrijzen
Drie dagen, niet meer, niet minder
Zoek Me dan niet meer onder de doden
Ik ben die is levend onder de levenden
Zo overwin Ik de dood
En dan
Neem Ik je mee, opnieuw op tocht
Een tocht van vallen en opstaan, nooit alleen, steeds samen
Een tocht van liefde en tederheid, nooit alleen, nooit zomaar
Een tocht van dragen en gedragen worden, door jou, door Mij
Een tocht van jou en Mij, nooit alleen, steeds samen
En jij?
Welke weg ga jij?
Welke weg wil je blijven gaan? Deze weg?
Of is het ook voor jou tijd voor een andere weg?
Durf je naar Mij te kijken?
Ken je Me nog?